

PR' JEZER

Srečno v letu 2010

Gorenjski Glas

Na dražbi prodali deset ovnov

Društvo rejcev ovc jezersko-solčavske pasme je v soboto, 18. oktobra, pripravilo na alternativni testni postaji na Kovkovi ekološki kmetiji osmo dražbo ovnov jezersko-solčavske pasme, ki so bili vzrejeni po posebnem nadzorovanem programu v zahtevnih pogojih, na strmih jezerskih pašnikih in brez krmljenja z močno krmo. Republiška komisija za odbiro plemenjakov je izmed 27 ovnov na testni postaji za prodajo na dražbi izbrala 22 in jih razdelila v štiri kakovostne razrede, ki so bili tudi osnova za določitev izključne cene. Za najboljše 1A ovne je bila izključna cena 200 evrov, za 1B 180 evrov, za 2A 140 evrov in za 2B 120 evrov. Rejci so kupili skupno deset ovnov, a ker se je za ovna vsakič potegoval le en kupec, so bili vsi prodani po izključni ceni. Rejci so se za nakup posameznih ovnov odločali na podlagi ugotovitev republiške komisije oz. podatkov o njihovem prirastu, dovzetnosti za bolezen praskavec, indeksa plemenske vrednosti in omiščenosti, kakovosti volne ... Še pred dražbo so gostje iz Italije predstavili udeležencem dražbe pomoč psov pri paši ovc. **C. Z.**

Končali Lustikov most in nekaj drugih naložb

Pred koncem gradbene sezone so v občini Jezersko predali namenu več letošnjih naložb, med njimi tudi obnovljen Lustikov most. Znova pa se soočajo z zemeljskimi plazovi. O tem župan Milan Kocjan.

Sredi novembra ste na Jezerskem spet doživeli naravno nesrečo, plaz v Komatevri. Kako ste se lotili obnove?

”Na začetku doline Komatevra se je 14. novembra sprožil zemeljski plaz. Na strmem skrlnatem pobočju, kjer ima drevje zelo plitve korenine, se je podrlo več dreves. Zemeljski plaz je prihrumel v dolino in zasul cesto ter grozil, da zajezí tudi strugo Kokre. Nekaj dni je bila tako cesta popolnoma zaprta, tako da je tudi David do svojega doma pešačil. Naročili smo strokovni geološki ogled in dr. Ribičič je, zaradi razbremenitve drsečega terena, predlagal takojšnjo odstranitev vsega drevja na plazu. Občina, Gozdarstvo Gorenjske in lastnik kmetije smo se lotili poseka in odstranitve drevja in čiščenja brežin, ki je trajalo kar štiri dni. Cestno podjetje je odpeljalo približno 600 do 700 kubičnih metrov zemljine na deponijo v Komatevri, kar smo pokrili iz sredstev rezerv. Strokovno mnenje geologa je, da se po možnosti izdela ob vznožju brežine lovilni jarek. Ko se bo izpadanje skal in kamnov umirilo, se na robu jarka in ceste izvede še lovilni zaslon iz zabitih tračnic in lesenih traverz. Za trajnejšo rešitev problema smo naročili tudi projekt sanacije, saj brez tega ne moremo računati na državno pomoč. Cesta je tako še naprej zaprta, promet je na lastno odgovornost.”

Letos jeseni ste v občini sicer končali več naložb, med njimi tudi obnovo Lustikovega mostu.

”S slovesnostjo ob odprtju Lustikovega mostu smo simbolično končali tudi vse druge le-

Župan Milan Kocjan

tošnje naložbe. Popolna rekonstrukcija mostu nas je stala 200 tisoč evrov. Sicer pa je bila večja naložba še obnova pokopališkega zidu v Ravnem, obnovili smo tudi več cest, med njimi na novo asfaltirali tudi tisto do zaščitene Šenkove domačije. Obnovili smo vetrolov oz. vhod v šolo, vrtec in knjižnico ter vhod na šolski vrt ter zamenjali okno v zbornici. Letošnji prispevek občine za gasilski avto je bil spet 30 tisoč evrov, kar nekaj sredstev pa smo namenili za odkupe zemljišč, v novembru pa smo namenili sredstva tudi za ureditev razgledne ploščadi Mali vrh. Od tam se bo videla vsa je-

PR' JEZER

PR' JEZER (ISSN 18547583) je priloga Gorenjskega glasa o občini Jezersko. Prilogo pripravlja uredništvo Gorenjskega glasa, d. o. o., Kranj, Bleiweisova cesta 4, Kranj, odgovorna urednica Marija Volčjak, urednica Danica Zavrl Žlebir. Telefon 04/201-42-00, fax 04/201-42-13, e-pošta: info@g-glas.si. Oglasno trženje Božena Avsec, tel. 04/201-42-34, bozena.avsec@g-glas.si. Tehnični urednik Grega Flajnik, tel: 04/201-42-56. Priprava za tisk Gorenjski glas, Kranj, tisk Tiskarna Littera picta d. o. o., distribucija Pošta Slovenije. Pr' jezer, šte. 3 je priloga 101. številke Gorenjskega glasa, ki je izšla 22. decembra 2009, v nakladi 410 izvodov, prejmejo jo vsa gospodinjstva v občini Jezersko.

Naslovnica: Češka koča

Foto: Drejc Karničar

OBČINA JEZERSKO, ZG. JEZERSKO 65, ZG. JEZERSKO

*Odbije polnoč in leto mine,
podarja izkušnje, uspehe, spomine.*

*Odbije polnoč, poti so odprte
za upe in želje in nove načrte.*

*Res je, da sreča je v glavi in ne v daljavi,
sreča je v nas, karkoli že se dogaja okoli nas.*

*Mir v duši, sreča v srcu, topel stisk dlani.
Naj bodo vsem vam veseli prazniki.*

Želim vam blagoslovljene
božične praznike in srečno 2010.

OBČINA JEZERSKO
Milan KOCJAN, župan

S slovesnega odprtja Lustikovega mostu / Foto: Gorazd Kavčič

zerska dolina od Storžiča do Obirskega, tudi vsi trije cerkveni zvoniki.”

Kako napreduje občinski prostorski načrti, od katerih so odvisna tudi prihodnja vlaganja v občini?

”Vlada je rok za sprejetje zakona, ki ureja področje prostorskega načrtovanja, podaljšala še za eno leto. Država obenem zahteva, da občina sama financira erozijska in poplavna območja v občini, kar je za nas zelo neugodno. Kdaj bodo sprejeti ti dokumenti, ki tudi občanom omogočajo spremembo namembnosti njihovih zemljišč, pa ne morem ničesar reči. Od 210 občin jih ima doslej te dokumente sprejetih le šest.”

Imate sedaj končno urejeno lastništvo športnega igrišča na Jezerskem, glede katerega so potekali sodni postopki?

”Z lastnikom je bil že dosežen dogovor glede športnega igrišča, vendar se je sedaj spet pritožil in zahteva nadomestno zemljišče. Teh občin žal nima. Trenutno pa urejamo prenos zemljišč iz sklada kmetijskih zemljišč na občino in obratno.”

Kako uspešno so končani postopki za ustanovitev regijskega parka Kamniško-Savinjskih Alp?

”Do konca oktobra je o tem potekala javna razprava, v tem času so imeli ljudje tudi mož-

nost vložiti svoje pripombe in predloge. Do 31. oktobra nismo prejeli nobenega odziva, 2. novembra pa je eden od lastnikov zemljišč poslal pismo, v katerem ostro nasprotuje parku na tem območju in vso odgovornost zanj prelaga na župana. Sam menim, da bi bil krajinski park lahko dobra rešitev, da nam ob upoštevanju varovanja naravnega okolja vsem pomaga do razvoja. Toda če ga ljudje ne bodo želeli, parka pač ne bo. Občinski svet pa o tem zaenkrat še ni odločal.”

Kaj ste dosegli na področju urejanja katastra?

”Občina ga počasi ureja. Pri tem pa se srečuje tudi z nenavadnimi zahtevami lastnikov, ki nasprotujejo tem postopkom, češ da jim nagažajo. V resnici pa želimo le natanko določiti, kaj je javno in kaj zasebno, za kar moramo biti vsi zainteresirani. Tudi občina želi imeti urejeno svojo lastnino.”

Pred koncem leta ste na občinskem svetu sprejemali rebalans proračuna. Kaj vam prinaša?

”Edina sprememba je sklep, da občina kupi 2800 kvadratnih metrov zemljišča, na katerem se bo urejalo avtobusno postajališče in parkirne prostore, seveda skupaj z Družbo za državne ceste.”

Danica Zavrl Žlebir

Obnovili so Jožev križ

Kjer stoji današnja stavba Storžič, v kateri je tudi sedež občine, je bila v 19. stoletju znana Joževa gostilna in kovačija. K Jožu je sodila tudi velika skala ob glavni cesti proti mejnemu prehodu, na njej pa je stal velik križ, okoli njega pa ograjen cvetlični vrt. Ko je bila leta 1959 tu postavljena postaja milice, so križ odstranili. Jožev križ, kakor so ga vedno imenovali, sedaj obnovljen in polepšan stoji na Farovski ravni. Obnovljen je bil na pobudo občine, župan je brezplačno izdelal ograjo, križ in streho, gasilci so očistili skalo, na kateri spet ponosno stoji križ, domači rokodelci so zanj izdelali tudi lepo leseno okrasje. 31. oktobra je župnik Janez Ham križ blagoslovil, ob njem se je zbralo lepo število ljudi, zlasti sosedov, ki so se že med akcijo obnove izkazali z denarnimi prispevki, za prireditev pa so tamkajšnje gospodinje prispevale domače dobrote. D. Ž.

Blagoslov Jožovega križa

S kombijem od vrat do vrat?

Nekateri starši so letos na občino naslovili pobudo, naj bi za prevoze najbolj oddaljenih otrok v podružnično šolo poskrbeli s kombijem.

Potem ko je občina pobudo kot neutemeljeno zavrnila, so se novembra v matični šoli v Preddvoru sestali predstavniki staršev, občine in osnovne šole Matije Valjavca. Pobudniki so ocenili, da je na Jezerskem za prevoze otrok v šolo slabo poskrbljeno. V prihodnjih letih bo na tem območju veliko šoloobveznih otrok, starši pa se zaradi spremenjene družbene situacije srečujejo s težavami pri organizaciji prevozov. Zato predlagajo, da bi te težave rešili tako, da bi vse oddaljene otroke in vse prvošolce vozili v podružnično šolo na Jezerskem s kombijem. Ogrevajo se tudi za možnost zgodnejšega jutranjega varstva ali pa za povrnitev stroškov prevozov otrok z zelo oddaljenih kmetij. Župan občine Jezersko Milan Kocjan ugotavlja, da za prevoze otrok s kombiji od vrat do vrat ne vidi realne možnosti, niti za takšno rešitev ni zakonske podlage, kljub temu pa so pripravljene iskati druge načine za rešitev teh težav. Po natančnem pregledu, koliko je šoloobveznih otrok, ugotavljajo, da je več kot štiri kilometre oddaljen en sam otrok. Po zakonu o osnovni šoli je občina dolžna zagotoviti staršem pravico do brezplačnega prevoza, če je otrokovo prebivališče oddaljeno več kot štiri kilo-

metre od šole, ne glede na oddaljenost od šole pa le za otroke v prvem razredu, oziroma v primeru, če pristojni organ za preventivo v cestnem prometu ugotovi, da je ogrožena varnost otroka na poti v šolo, je pojasnil ravnatelj šole Marjan Peneš. Če bi starši želeli zunaj zakonskih možnosti organizirati prevoz, bi morali zagotoviti tudi denar za to, kar pa ne bi bilo malo. Lahko pa bi za to poiskali tudi donatorje, za donacijo bi lahko nagovorili tudi občino. Župan Kocjan je razmišljal, da ima občina zaradi svoje majhnosti in oddaljenosti tudi majhne možnosti za pridobitev dodatnega denarja: Precej denarja namenja novorojenčkom v občini (po 500 evrov) in morda bi ta denar lahko prerazporedila za ureditev problema, ki ga navajajo starši. Na občini pa dvomijo v možnost takšne organizacije prevozov, da bi kombi pobiral otroke od vrat do vrat. Realnejša se zdi možnost povračila materialnih stroškov, je menil Drejc Karničar, predsednik sveta šole in občinski svetnik, ki je še dodal, da bo tako stališče zastopal tudi na občinskem svetu. Jutranje varstvo pa bi morda lahko organizirali, če bi bilo za to dovolj zainteresiranih, je menil ravnatelj Marjan Peneš.

Danica Zavrl Žlebir

Regijski park priložnost za razvoj

Septembra in oktobra 2009 je potekala javna predstavitev osnutka uredbe o regijskem parku Kamniško-Savinjske Alpe (RP KS Alpe).

Izvedenih je bilo devet javnih razprav v občinah Jezersko, Kamnik, Luče, Preddvor in Solčava. Skupno je bilo na devetih javnih razpravah prisotnih 326 udeležencev. Dodatno je Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije organizirala javni posvet o osnutku uredbe RP KSA, namenjeno, svojim članom. Dokumentacija z osnutkom uredbe ter kartografsko predstavitevijo območja je bila v času javne predstavitve na voljo na občinah, kjer so bile tudi knjige pripomb, in na spletnih straneh www.ksa.si, kjer si jo še vedno možno ogledati. Na osnutek uredbe RP KSA je prišlo skupno 60 pripomb, tako s strani posameznikov kot občin in drugih organizacij.

Najbolj se bojijo omejitev

Tako v uradno podanih pripombah kot na javnih razpravah je bilo največ vprašanj in pripomb namenjenih bojazni glede omejitev, ki bi jih lahko novi park prinesel upravljavcem zemljišč, premalo dorečenim možnostim koriščenja naravnih virov za prebivalce, kakor tudi premajhni vlogi lastnikov zemljišč pri ustanavljanju in bodočem upravljanju parka. Na drugi strani je bila izražena podpo-

ra za ustanovitev parka in nujnost ohranjanja okolja ter tudi predlogi za razširitev parka v nekaterih območjih.

Končana je prva faza ustanavljanja parka

Predstavniki države, kot ustanovitelja in nosilca financiranja regijskega parka, so na vseh predstavitevah posebej poudarjali, da je cilj ustanovitve, poleg uspešnejšega ohranjanja izjemnih naravnih vrednot na tem območju predvsem prispevati k boljšim razvojnim možnostim prebivalcev. Uredba pri omejitvah ne posega v lastninske pravice prebivalcev, kakor tudi ne v gospodarjenje z gozdovi in kmetovanje, kar je pomembno za lastnike zemljišč. Pozitivni učinki v turizmu in razvojnem povezovanju vključenih občin so še posebej izraziti v primeru ustanovitve regijskega parka. Jezersko kot nekdanj turistično uspešno klimatsko zdravilišče ima z regijskim parkom dobro priložnost izboljšanja razvoja turizma in neposrednih in posrednih koristi za kraj in prebivalce.

S predstavitvami osnutka uredbe v septembru in oktobru je bila zaključena prva faza

projekta ustanavljanja parka, ko so bili prebivalci vključenih občin prvič seznanjeni s praviimi informacijami s strani ustanovitelja. Po dopolnitvah osnutka uredbe s prispelimi pripombami prihaja obdobje medsebojnih pogovorov, pridobivanja manjkajočih informacij, treznega razmisleka in tehtanja argumentiranih stališč za ali proti parku. Na ministrstvu trenutno poteka priprava stališč do podanih pripomb v času javne predstavitve in pričakuje se določene popravke pri osnutku uredbe. Po odzivih na javnih predstavitevah izhaja močna potreba po nadaljevanju pogovorov med pripravljavci uredbe, lokalnimi skupnostmi in lastniki zemljišč.

Občine bodo morale v nadaljevanju povečati svojo aktivnost, saj imajo v rokah končno odločitev o vključevanju svojega območja v park. Pomembno je, da so njihovi občani vestransko in ažurno seznanjeni z vsemi vidiki, povezanimi z odločanjem. Nekateri občine že razmišljajo o korekcijah meja in potrebnih dodatnih pogovorih s prebivalci. Po novem letu bo sledil sestanek programskega sveta, ki se bo odločil o vsebini in dinamiki nadaljnjih aktivnosti.

MOP in koordinator projekta

Andrej Gojart
Prigrizki

Knjigo boste uporabili, ko boste rabili recept za: hladni namaz, pašteto, kanapeje, različne sendviče, sušije, nabodalca, ...

Trda vezava, 120 strani. Redna cena: 21 EUR.
Akcijska cena: samo **11 EUR** Ceni knjige pristejemo še poštnino.

Knjigo lahko kupite na sedežu Gorenjskega glasa, jo naročite po tel.: 04/201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si.

Gorenjski Glas

Za občinsko in čezmejno sodelovanje

Šest občin je oktobra v Solčavi podpisalo pismo o nameri o medsebojnem sodelovanju.

Na pobudo solčavskega župana Alojza Lipnika in v sodelovanju z Gasilsko zvezo Zgornje Savinjske doline so 8. oktobra v tamkajšnji kulturni dvorani podpisali pismo o nameri za sodelovanje in prostovoljno pomoč ob naravnih in drugih nesrečah. Podpisa so se udeležili predstavniki iz vseh šestih vabljenih občin. V Solčavi so na preteklih izkušnjah, ko so bile na tem področju hude poplave, ugotovili, da je lahko edina prometnica, ki jih povezuje z drugimi kraji Zgornje Savinjske doline, ob izrednih razmerah neprehodna in zato za pomoč povsem neuporabna. Takrat pride v poštev cesta čez Pavličevo sedlo ali iz Črne in pomoč iz teh občin, ki so na tak način Solčavi najbližje. Pri različnih intervencijah je namreč čim krajši odzivni čas življenjskega pomena. Sodelujoče občine povezuje še ena značilnost, da ležijo na območju Kamniško-Savinjskih Alp. To pomeni, da je nadmorska višina, kjer je treba v primeru ognja ali drugih nesreč posredovati, vse do dva tisoč metrov. Večina teh občin je teritorialno zelo velika, ima pa razmeroma malo prebivalcev in zato tudi malo operativcev na razpolago v primeru nesreč. Vabilu Solčanov so se odzvali župani ali njihovi namestniki, predstavniki gasilskih društev in štabov civilne zaščite iz občin Železna Kapla, Luče, Črna, Jezersko in Kamnik. Izražen pa je bil tudi predlog, da k sodelovanju povabijo še občino Preddvor, ki ima podobne značilnosti. Vsi prisotni so idejo pozdravili in izrazili že konkretne predloge za sodelovanje. Imenovali so predstavnika vsake občine v ožjo delovno skupino, ki bo napravila operativni plan delovanja. **Danica Zavrl Žlebir**

Do mostu v dveh mesecih

V občini Jezersko so letos temeljito obnovili dotrajan Lustikov most čez potok Jezernico, kar je gradbenikom uspelo v samo dveh mesecih.

To je bila tudi letošnja največja naložba v občini in hkrati pridobitev, ki veliko pomeni za razvoj kraja. Most je bil zgrajen v šestdesetih letih prejšnjega stoletja, pred kakimi 15 leti so ga prvič obnovili. Takrat je to potekalo še v krajevni skupnosti, glavnina dela pa je bila opravljena prostovoljno. Letos obnovljeni most so slovesno odprli sredi oktobra, hkrati z njim pa simbolično končali in namenu izročili tudi vse ostale naložbe v občini. Zato so na slovesnost povabili tudi izvajalce vseh letošnjih investicij. Teh je bilo letos veliko, zanje so namenili skoraj pol milijona evrov, več kot polovico občinskega proračuna.

Največja naložba je bila ravno obnova Lustikovega mostu, ki je veljala okoli 200 tisoč evrov, del denarja pa jim je zagotovila tudi država. Na prireditvi so nastopili otroci iz podružnične šole na Jezerskem (na sliki), trak pa sta prerezala ena najstarejših prebivalk občine Emilija Virnik in eden od bližnjih sosedov mostu, Franci Zadnikar. Ko je posvetna oblast opravila svoj del naloge, je svoje prispevala tudi cerkevna, kakor se je hudomušno izrazil jezerski župnik Janez Ham, ki je blagoslovil novi most, da bi čezenj promet potekal varno in da bi mostovi, kot povezujejo bregove, simbolično povezovali tudi ljudi.

Danica Zavrl Žlebir, foto: Gorazd Kavčič

Krajevni urad Jezersko ob četrtnih

Vse občane Občine Jezersko obveščamo, da bo KU Jezersko, ki opravlja določene storitve Upravne enote Kranj, tudi v prihodnjem letu odprt **vsak četrtek od 7.30 do 16. ure**. Krajevni urad Jezersko vam trenutno nudi naslednje storitve: sprejem vloge za izdajo novih osebnih izkaznic in potnih listov kot tudi podaljšanje; upravne overitve podpisa in kopij; izdaja zemljiškoknjižnih in geodetskih izpiskov, sprejem vlog za izdajo spletnih digitalnih potrdil; sestava smrtovnic; sprejem vlog za izdajo izpiskov iz matičnega registra in matičnih knjig; prijava stalnega in začasnega prebivališča; izdaja potrdil iz registra stalnega prebivalstva; izdaja potrdil o gospodinjstvi skupnosti; overitve knjige gostov in **sprejem vlog za namestnika nosilca kmetijskega gospodarstva (rok za vložitev je do konca leta 2009)**.

S 1. januarjem 2010 bomo obseg storitev, ki jih lahko opravite na KU Jezersko, dopolnili tudi s **sprejemom vlog za izdajo novih voznških dovoljenj ter podaljšanje veljavnosti** - za slovenske državljane. Poleg navedenega boste lahko z novim letom na KU **vložili tudi vloge za: nabavo orožja in izdajo orožne listine; dovoljenje za izvedbo javne prireditve; registracijo društva, spremembe zakonitega zastopnika društva, sedeža društva in temeljnega akta; predlog za uvedbo postopka ugotavljanja stalnega prebivališča posameznika in dovoljenje za prostovoljno pobiranje prispevkov**.

Ker je eden od osnovnih ciljev, ki jih zasleduje Upravna enota Kranj, zadovoljstvo strank, smo se prav zaradi tega odločili, da naše storitve razširimo, zato vas vabimo, da se jih poslužujete v čim večjem številu. Za vse informacije o delu KU Jezersko vam je v času uradnih ur na voljo uslužbenka ga. Metoda Karničar (tel. št. **04/2545130** oz. e-naslov metoda.karnicar@gov.si). **Upravna enota Kranj**

Odgovornejše ravnanje z odpadki

Živimo v času, ko se vedno bolj zavedamo odgovornosti do okolja, kjer živimo in delamo. K temu nas zavezujejo že sprejeti normativni akti tako na ravni evropske skupnosti, države in lokalne skupnosti. V zadnjem času se zapira vedno več odlagališč odpadkov, ki niso v skladu z obstoječimi predpisi, kar nas dodatno zavezuje, da z odpadki ravnamo skrajno racionalno. Vse strokovne študije o ravnanju z odpadki namreč zagovarjajo ločeno zbiranje odpadkov na izvoru nastajanja. Kar pomeni, da bi na organizirana komunalna odlagališča odvažali ločeno zbrane odpadke in jih v večjem delu reciklirali in vračali v proizvodnjo, v enem delu pa ustrezno obdelane deponirali. K temu bo svoje prispevala cenovna politika, ki bo stimulirala tistega, ki ločuje odpadke na izvoru, in kaznovala tistega, ki tega ne počne.

Na vse občanke in občane naslavljamo vljuden, vendar pa prepotreben poziv, naj odpadkov iz gospodinjstva, kosovnih odpadkov, raznovrstnega materiala in podobnega ne odlagajo na način, kakršen je prikazan na fotografiji. Namenoma ne prikazujemo fotografije z jezerskega območja, ker ne želimo kazati s prstom na tiste ekološke otoke, kjer je slika podobna. Ugotavljamo, da je še posebno obremenjen ekološki otok pri Bajtah, mogoče tudi zato, ker so odpadki **premalo sortirani**, ali ker so ga za svojega vzeli tudi nekateri lastniki počitniških hiš in pa enodnevni turisti, ki tu odložijo odpadke od piknikov. "Kot non-stop možno varianto za odlaganje" se ga poslužujejo tudi tisti uporabniki s centra Jezerskega, ki naj bi svoje odpadke sicer odlagali v zbirnem centru na Remontu, pa v določenih terminih tega ne storijo.

Vse uporabnike prosimo, da naj v čim večji možni meri odpadke odlagajo v zbirnem centru na Remontu, kjer je še večja možnost za ločeno in sortirano odlaganje. Ko so zabojniki za mešane odpadke na ekoloških otokih že zapolnjeni, pa je to še bolj nujno. Takšni prizori nikakor niso sprejemljivi na katerikoli lokaciji in nanje ne moremo biti ponosni ne občani, vsakodnevni opazovalci svoje okolice, prav tako pa taka podoba ne pomeni nič prav prijazne dobrodošlice stalnim ali občasnim obiskovalcem iz drugih krajev. Potrudimo se, da bo takšnih prizorov na Jezerskem čim manj. Hvala. **Lidija Nahtigal**

Bliža se okrogla obletnica Češke koče

Delovno leto Planinskega društva Jezersko

Ko takole konec leta pregledujemo opravljene naloge, smo lahko zadovoljni. Realizirali smo večino nalog, ki smo si jih zastavili. Cilji so doseženi, vendar že razmišljamo o novih. Kar naenkrat se lahko zgodi, da na doseženo pozabimo ter s tem zapremo pot radosti, veselja, navdušenja, motivacije,... Zato je prav, da se ob letu še enkrat spomnimo, kaj vse smo postorili in kaj nam je še ostalo za naprej.

Odseki v PD imajo kaj pokazati in upam, da se bo kaj znašlo tudi na papirju. Mogoče od vseh nekoliko izstopa TTSO, ki svojo kvaliteto dokazuje z rezultati na tekmah. Napredek v tem letu je spoštovanja vreden. Tekmovalci so se približali evropskemu vrhu. Tudi v vodstvu odseka je prišlo do sprememb. Odsek vodi mlada generacija, kako jim bo šlo, bomo kmalu videli. Mladinski in alpinistični odsek že kar nekaj let uspešno delata, tako je bilo tudi letos. Markacisti so pred stalnim izzivom, saj poti niso nikdar tako

urejene, da ne bi mogli še kaj popraviti.

Upravni odbor mora misliti tudi na ostalo planinsko dejavnost, predvsem gospodarsko. Že nekaj časa nas poleg rednih nalog spremljajo tri velike, ki tudi letos niso bile realizirane: rekonstrukcija tovarne žičnice, elektrifikacija in zamenjava strehe Češke koče. Vse tri naloge so nujne. Elektrifikacija je pomembna predvsem zaradi čistilne naprave, ki sedaj deluje kot običajna greznica. Do leta 2013 bomo to morali urediti zaradi zakonskih zahtev. Streha je poleg svoje funkcionalnosti tudi okras Češke koče, zato bi jo radi obnovili s skodlami, če bo le mogoče. Žičnica je najbolj problematična, ker je ogroženo varno obratovanje. Letos smo nekako iztisnili, naslednje leto odgovornosti za obratovanje ne moremo več prevzeti. Imamo dosti znanj za izpeljavo projekta, vendar se vse ustavi pri denarju. Nekaj omejitev nam predstavlja tudi lastništvo, ki glede na možnosti pridobivanja

sredstev ni optimalno. Občina še vedno upa na sredstva iz "švicarskega razpisa", ki kasni več kot eno leto iz nam neznanih razlogov. Kakor koli, do naslednje sezone moramo oskrbovanje Češke koče rešiti.

V začetku leta smo skupaj z drugimi društvi uspešno izpeljali turno smučarsko tekmo. Število udeležencev se je znova povečalo. Letos pričakujemo še več tekmovalcev, saj tekma šteje za državno prvenstvo. Stalnim kategorijam smo dodali še rekreativno skupino. Tako kot že nekaj let smo tudi letos organizirali tradicionalni Martinov izlet, tokrat ogled bo-

horskih slapov z odličnim vodnikom. Naslednje leto bomo več pozornosti namenili praznovanju 110-letnice Češke koče. Ponuja se priložnost za promocijo kraja, planinstva in predvsem domačnosti Češke koče. Upam, da bomo to znali izkoristiti.

Ob številnih izrečenih željah ob koncu leta je prav, da se spomnimo naših prijateljev, Luka, Rada, gospoda Krča, ... Tudi njim bi radi stisnili roko, se skupaj poveselili, ... in ko bo prišel trenutek, bomo spet skupaj!

Vsaj dve poti imamo vedno pred seboj, aktivno in pasivno. Izberimo pravo! **Milan Senk**

Plaz znova ogrozil Komatevro

Pod kmetijo Spodnji Virnik se je sprožil zemeljski plaz in zaprl gozdno cesto, ki vodi do kamnoloma lehnjaka in naprej po dolini do Komatevra, Smrečja, Robnika in Virnikove planine.

V Komatevri so že prej doživeli obsežen zemeljski plaz, letošnji pa je nastal na strmo nagnjenem gozdnatem območju med travniki kmetije in gozdno cesto, ki poteka tik ob reki Kokri. To območje je zelo plazovito vse od Šenka do kamnoloma. Strokovnjak geodet, ki si je plaz dvakrat ogledal, je ocenil, da je osnovni vzrok za njegov nastanek geološka sestava tal, strm teren, ki je nastal zaradi erozije brežin vzdolž Kokre, pa je drugi poglobitveni vzrok plazenja. Plaz so za silo sanirali, geološki strokovnjak Mihael Ribičič pa predlaga: "Za obdobje čez zimo naj se zagotovi zasilna prevoznost ceste. Za ta namen se cestni nasip z rovokopačem razširi v strugo potoka stran od brežine, za razširitev pa se uporabi kamninski material, ki je izpadel iz brežine. Ob vznožju brežine naj se po možnosti izdelata lovilni jarek. Ko se bo izpadanje skal umirilo, se na rob jarka iz ceste izvede še lovilni zaslon iz zabutih tračnic in lesenih travverz." Na plazu so že takoj odstranili drevesa, ki bi se lahko zaradi plitvih korenin podrla v dolino, in odstranili šture. Za naprej pa strokovnjak predlaga nov terenski pregled in oceno stanja, po kateri bodo izdelali predlog za končno sanacijo. **Danica Zavrl Žlebir**

Cirles d.o.o.,
Tupaliče 21,
4205 Preddvor

TEL.: 04/25 55 830
FAX: 04/25 55 831
GSM: 041/629 415

Drage Jezerjanke in Jezerjani, obveščamo vas, da smo svojo dejavnost razširili na:

- trgovina z lesom na evropski ravni
- posek in izvek lesa
- žično spravilo lesa
- kamionski prevozi
- priprava in prodaja drv
- priprava biomase
- sanacija in nega gozdov
- skobljanje lesa

Če vas karkoli zanima, pokličite Cirila Zupina, tel.: 041/629-415 ali Klemena, tel.: 041/422-067

Želimo vam lepe božične in novoletne praznike ter zdravja in poslovnih uspehov v novem letu 2010

Kolektiv Cirlesa

Ljudske pevke na Štajerskem

Ljudske pevke - članice Društva upokojencev Jezersko, ki že dvanajst let prepevamo, se še vedno ne damo. Rade nastopamo, seveda, če nam zdravje dopušča.

Letos oktobra pa smo bile posebej vesele, saj smo bile povabljene na srečanje ljudskih pevcev in godcev v Skorbo pri Ptujju pod naslovom Večer vinskih ljudskih pesmi. To je v Skorbi tradicionalna prireditev, za nas pa je bil to prvi nastop daleč od doma. Pevkam iz Skorbe smo tako vrnilo obisk izpred dveh let, ko so se udeležile koncerta ob naši deseti obletnici prepevanja. Nastopilo je osem skupin. Skupine so alí samo pele alí pa je bilo petje združeno z ljudskimi glasbili (grablje, glavnik, kosa, perilnik, ...). Vse skupine, razen nas, so bile iz krajev, kjer pridelujejo vino, in tudi pesmi, ki smo jih prepevali, so bile posvečene tej žlahtni kapljici. Jezerjanke smo jim povedale, da na Jezerskem vinska trta res ne raste, a pridelke te ras-

tline Jezerjani dobro poznamo. Poleg nastopa na njihovem koncertu so nas navdušili ljudje, njihova toplina in gostoljubnost, predvsem pa njihova zagnanost za kulturno dejavnost, saj ni bilo vaščana, ki ne bi sodeloval pri tej zahtevni prireditvi. Zelo zanimiva je bila tudi razstava orodja in pripomočkov, ki jih vinogradniki potrebujejo za delo v vinogradih in predelovanje grozdja v vino.

Ko nas je naša pridna in potrpežljiva šoferka Darinka v poznih večernih urah peljala domov, smo kljub dolgi vožnji veselo prepevale in ugotovile, da nam je bilo lepo in da nam taka srečanja dajejo novo energijo ter da si srečanja s tako veselimi ljudmi še želimo.

Anica Jakopič

Jezerške pevke v Skorbi

Vesele počitnice in Slomškovo leto

Prav gotovo ni Slovenca, ki ne bi slišal za slovenskega škofa Antona Martina Slomška. Prepričana sem, da ga dobro poznamo tudi Jezerjani. Da pa bi več zvedeli o njem tudi jezerški otroci, smo letos, v Slomškovem letu, poskrbeli upokojenci, ki smo organizirali enotenske počitniške delavnice, katerih glavna vsebina je bila namenjena temu velikemu Slovincu, človeku, ki se je z vsem srcem trudil, da bi mladi že v njegovem času obiskovali šolo, da bi bili tudi Slovenci izobraženi, da bi se slovenski jezik slišal v šoli in v cerkvi.

V kraju smo obiskali ljudi, ki bi nam lahko največ povedali o tem znamenitem škofu. Tako smo obiskali našega gospoda župnika, ki nas je z besedo popeljal skozi Slomškovo življenje od otroka in mladostnika do duhovnika in škofa. Knjižničarka Ksenja nam je predstavila Slomška kot pisatelja in pesnika, Murovčeva Mija pa nam je posredovala idejo za izdelavo lične zgibanke o njem. Vse to smo povezali v kulturni program ob zaključku "veselih počitnic". Program je bil v celoti posvečen škofu Slomšku, saj smo izvajali samo njegova dela.

Prav je, da so mladi spoznali veličino moža, ki je zaznamoval tudi Jezersko, saj je prav on posvetil našo farno cerkev tistega davnega leta 1855. Tako smo upokojenke Lonca, Minka, Darinka, Štefka, jaz in jezerški šolarji primerno počastili Slomškovo leto in dokazali, da zares združujemo energijo mladih in modrost starejših, kar je moto naših vsakoletnih "veselih počitnic". Anica Jakopič

Srečanje s starejšimi občani

Občina Jezersko je 12. decembra pripravila srečanje za starejše občane nad 65 let, ki se ga je udeležilo 50 občanov. Pripravili so pogostitev in kratek kulturni program, v katerem so nastopile ljudske pevke in skupina mladih deklet HIP HOP iz Kranja.

Jubilantke so praznovale

Na Jezerskem živijo trdne korenine, ljudje tu dočakajo starost 90 let in več. Letos sta v občini dve jublantki, ki sta doživeli 90 let, Emilija Virnik in Ljudmila Muri. Najstarejša občanka pa je še vedno 98-letna Justina Trček s Spodnjega Jezerskega. D. Ž.

Emilija Virnik

Ljudmila Muri

Justina Trček

Letos sedem novorojenčkov

"Radosti staršev so skrivne, prav tako tudi njihove bridkosti in bojazni."

V letu 2009 se je na Jezerskem rodilo sedem otrok: Pija Smrtnik, Tim Meglič, Pia Pirc, Iva Pestotnik, Brina Šubic, Martin Muri in Nuša Osterman. Čestitamo!

Olga Tičar kmetica leta

Zveza kmetic Slovenije je ob svetovnem dnevu kmetic za Kmetico leta 2009 razglasila Olgo Tičar, gospodarico gorsko višinske ekološke Jenkove kmetije na Zgornjem Jezerskem.

Zgornje Jezersko - Olgo je za to priznanje predlagalo Društvo kmečkih žena Kranj, kjer je aktivna že vse od ustanovitve. "Ko me je mentorica društva, kmetijska svetovalka Milena Črv vprašala, ali bi bila pripravljena kandidirati za kmetico leta, sem ji rekla, da bi bila kakšna druga verjetno primernejša, saj naša kmetija ni v cvetju in jo šele postavljamo na noge," se je Olga branila - a ne ubranila. V društvu so jo podprli kot kandidatko, še več - v zvezi kmetic so jo na prireditvi v Zagorju med trinajsterico iz vse Slovenije izbrali za kmetico leta. "Ko so nas predstavljali, niti malo nisem pomislila na to, da bi me lahko doletela ta čast. Bila sem zelo presenečena," je povedala Olga, ki je pred šestimi leti postala lastnica kmetije na 970 metrih nadmorske višine. "Naša kmetija je po drugi svetovni vojni nekoliko zastala v razvoju. Ko so dedku zaplenili osemdeset hektarjev zemljišč, jim je ostalo le deset hektarjev obdelovalnih zemljišč in približno toliko gozda, kar je premalo za preživljanje; leta 1959 je kmetijo prizadel še velik požar. V denacionalizacijskem postopku smo gozd dobili nazaj, vendar je bil precej "prazen", saj so tik pred uveljavitvijo moratorija na posek v denacionalizacijskih gozdovih v njem še veliko posekali. Če bi bilo v gozdu več lesa, bi lahko več sekali in tudi hitreje urejali kmetijo. Dokončati moramo gnojno jamo, podaljšati hlev, veliko dela je še pri novi hiši, del gozda je slabo odprt in bo treba zgraditi vlako," je povedala Olga.

Živina, gozd - in kasarna

Jenkova kmetija zdaj obsega 101 hektar zemljišč, od tega je 80 hektarjev gozda ter 21 hektarjev travnikov in pašnikov. Redijo trideset goved, med njimi je devet molznic, ter štiri konje. Poleg živinoreje je pomemben vir dohodka še gozdarstvo. Večina gozda je v smeri proti Jezerskemu vrhu, spravilo lesa je zaradi težavnega terena precej zahtevno. Med objekti na kmetiji je tudi t. i. Jenkova kasarna, kmečki renesančni dvorec, zgrajen pred letom 1.569, ki sodi med najstarejše stavbe na Jezerskem. Nekdaj so v njej prenočevali popotniki, ki so z morja tovorili sol v Avstrijo; na to spominjajo še ohranjeni njihovi napisi po stenah. Že vrsto let je v njej etnografski muzej z zbirko starih predmetov in opreme iz

Olga Tičar

vsakdanjega kmečkega življenja. "Marsikdo jih rad pogleda," pojasnjuje Olga in poudarja, da ima dela vedno dovolj, poleg kmečkih še gospodinjstva opravila. V zakonu z možem Francijem, ki je po poklicu mizar - samostojni podjetnik, so se jima rodili štirje otroci. Najstarejši, Simon, si je že ustvaril družino in se odselil, ostali trije - Špela, Franci in Gašper so še doma, Gašper, ki študira na Biotehniškem centru v Strahinju, naj bi tudi prevzel kmetijo.

Drugi nam morajo povedati, v kako lepem okolju živimo

Olga rada peče, že deset let redno sodeluje s krušnimi izdelki na ocenjevanju Dobrote slovenskih kmetij na Ptuj. Doslej je dobila devet priznanj, od tega sedem za buhteljne - pet zlatih, eno srebrno in eno bronasto. Če bodo njeni buhteljni zlati tudi prihodnje leto, bo osvojila znak kakovosti, kar je najvišje priznanje za kmečke prehranske dobrote v Sloveniji. Ko je imela več prostega časa, kot si ga lahko privoščiti sedaj, je sestavljala puzzle, več kot šestdeset slik je sestavila. Priznava, da težko reče ne, ko jo v zadruzi, v občini ali v društvi prosijo za kakšno funkcijo, nalogo ... Bila je članica upravnega in nadzornega odbora Kmetijsko gozdarske zadruge Sloga, sveta zavoda za gozdove, sveta staršev, občinske komisije za kmetijstvo, aktivna je v različnih društvih, poje v ženskem oktetu Korotan ...

Nikdar ni pomišljala, da bi ji bilo v življenju lažje, če ne bi bila na Jezerskem, ki je malo od rok. Nasprotno: doma na Jezerskem

Del kmetije je tudi Jenkova kasarna, v kateri je etnografski muzej.

se odlično počuti in v Kranj se ji ne zdi daleč, ob tem pa priznava, da ob številnih obveznostih kar pozabi, v kako lepem okolju živi. "Na to me morajo spomniti drugi," pravi in dodaja, da se kot kmetica ne počuti zapostavljene in da tudi kmečki otroci danes niso več "črne ovce", kot so bili nekdanj.

Olga Tičar: "Če sta se moja starša toliko trudila za obstoj kmetije, tudi mi ne smemo dopustiti, da bi propadla."

Cveto Zaplotnik

*Olgi Tičar, gospodarici
Jenkove kmetije
na Jezerskem, za laskavi
naziv kmetica leta 2009
iskreno čestitamo.*

Občina Jezersko

Jan in Oddi sta zmagovita kombinacija

Jan Drnovšek je letos v tekmovanju z islandskim konjem že dosegel pomembne uspehe.

Drnovškovi, ki nekaj let živijo na Jezerskem, so se z islandskimi konji prvič srečali na Notranjskem. Triindvajsetletnega Jana konji zanimajo od otroštva, dvanajstleten je začel jahati na visokih dresurnih konjih. Za islandske konje se je prvi v družini navdušil prav Jan, pridružila sta se mu tudi mama in mlajši brat, tako da se s konji ukvarja vsa družina. Najprej so kupili tri kobile, ki so jih breje dobili z Islandije, nato so se na Notranjskem začeli ukvarjati z vzrejo. Zadnjih osem let so na Jezerskem in od tedaj so vzredili že pet lastnih konj. Vsi so že "jezerski", pravi Jan in pojasni, da tradicija v islandski vzreji terja, da imajo konji poleg imena (običajno značilno islandskega) tudi "priimek", ki pove, s katere posesti ali kraja konj prihaja.

"Jaham od otroštva, sprva rekreativno, sedaj pa mi študij omogoča večjo fleksibilnost in sem se lotil tudi tekmovalnega jahanja. Lani sem se udeležil petih tekmovanj v Avstriji in Sloveniji, kjer sem prišel tudi v finale državnega prvenstva. Od lanske jeseni pa sem resneje treniral in tako je bila letošnja sezona že bolj uspešna," pravi Jan. Na spomladanskem turnirju na Krumperku je zmagal v dveh disciplinah, na prvenstvu avstrijske Koroške v Leibsdorfu je v močni mednarodni konkurenci enkrat zmagal, drugič je dosegel četrto mesto. Na državnem prvenstvu, septembra v Trnju na Notranjskem, pa je v eni od disciplin postal državni prvak, v drugi pa vice prvak. Njegov konj Oddi je na tem prvenstvu dobil tudi nagrado kot najboljši konj slovenske reje.

"Oddi je devet let star kastrat islandskih staršev. Breja kobila je prišla v Slovenijo neposredno z Islandije, Oddija pa je povrgla v Sloveniji. Oddi je tekmovalen konj, s katerim treniram in ga jaham tekmovalno, druge domače konje pa zgolj rekreativno," pojasni Jan poreklo svojega konja, s katerim tvorita zmagovito kombinacijo. Še eno dobro uvrstitev jima je prineslo prvenstvo Spodnje Avstrije v Stratzingu, in sicer tretje mesto v mednarodni konkurenci.

Kakšne so značilnosti tekmovanja z islandskimi konji? Jan pojasni, da se islandski konj od navadnega razlikuje po hodih. Poleg kasa in galopa, ki ga poznamo pri drugih konjih, sta za islandca značilna še tölt in pas. Tekmovanje poteka na ovalni dvestometerski stezi, tekmuje se v različnih kategorijah in v starostnih skupinah tekmovalcev.

"Midva tekmujeva v štirihodu, kar pomeni korak, kas, galop in tölt, poleg tega pa še v drugi disciplini, ki vsebuje le tölt. Gre za gibanje v štiričetrtinskem taktu, od počasne do velike hitrosti. Pri tem je pomembna tudi skladnost med konjem in jahačem, drža, ritem hoda ... Vse to ocenjujejo trije sodniki v sredini jahališča," še razloži Jan.

Pri Drnovškovih na Jezerskem so islandski konji družinski hobi. "Hvaležen sem staršem, da mi omogočajo pogoje, da se lahko ukvarjam s tem športom," pravi Jan. Hvaležen pa je tudi Borisu Štirnu, ki za konje skrbi v njihovi odsotnosti. Družina namreč ni ves čas na Jezerskem, starša imata v Ljubljani službi, sinova pa študirata na medicinski fakulteti. Kljub temu si Jan prizadeva, da tudi med tednom vsaj enkrat pride domov, ob koncih tedna pa vsakokrat. Trenutno imajo Drnovškovi devet konj: tri kobile, ki so jih kupili prve, pet že na Jezerskem vzrejenih konj in seveda Oddija.

In kaj počnejo trenutno? Jan pravi, da so na zimskem počitku, kar pomeni, da jih jahajo le sprehajalno, tudi Oddija. Spomladi, ko spet napoči čas za treninge in tekmovanja, pa je počitka konec.

Danica Zavrl Žlebir

Leto je že skoraj mimo,
v Novo leto se zazrimo.

Naj prijazno bo in mirno,
malih radosti obilno.

Naj okrog nas bo vse čisto,
to najlepše darilo pod smrečico bo.

Komunalna Kranj

Ustvarjali skupaj s starši

Podružnično šolo Jezersko v letošnjem šolskem letu obiskuje 31 učencev v petih razredih. Že peto leto imamo organiziran oddelek podaljšanega bivanja, v katerega je letos vpisanih 22 otrok.

Septembra so iz Afganistana prišle novice in slike o uspešnem zaključku akcije "Otroci - otrokom", ki je pod vodstvom učiteljice Mije Kuhar potekala v mesecu maju. Skupaj s še nekaterimi šolami v Sloveniji smo zbirali oblačila, šolske potrebščine in denar za afganistanske otroke, ki so jih pripadniki 11. slovenskega kontingenta ISAF ob pomoči afganistanske vojske razdelili med otroke revnih gorskih vasi. Hvala vsem, ki ste darovali in tako pomagali narisati nasmeha na otroške obraze.

Čeprav je cena starega papirja v zadnjem letu padla za več kot polovico, otroci niso izgubili veselja nad njegovim zbiranjem. V lanskem

šolskem letu smo zbrali več kot 14 ton starega papirja. Tako prislužen denar smo porabili za plačilo avtobusa, ki nas je popeljal na športni dan v vodni park Bohinj, in za sofinanciranje

*Bliža se najlepši čas v letu.
Čas, ko se spomnimo preteklosti
in pričakujemo prihodnost.
Čas, ko se želja po sreči in zdravju
seli iz srca v srce.
Naj se vam uresničijo sanje,
izpolnijo želje in pričakovanja.*

plavalne šole v naravi za peti razred. Pridno hranite vse revije in časopise, konec meseca maja vas spet obiščemo!

V začetku decembra smo v šolo povabili starše, da so skupaj z otroki na ustvarjalnih delavnicah pomagali pri pripravi izdelkov za novoletno tržnico. Veseli smo bili velikega odziva in zanimivih idej, ki so jih s trudom spremenili v prigrizne izdelke. Lepo je bilo opazovati spretnosti otrok, mamic in očkov, ki so oblikovali iz gline, gnetli testo, poslikavali vaze, izdelovali voščilnice in papirnate škatlice.

Mojca Bajt

Na delavnicah

Dobrodelna akcija za Afganistan

Naši njam njam izdelki

Pozdravljeni, tukaj Palčki. Ali že veste, da v vrtcu kuhamo?

Ja, prav ste prebrali, v našem vrtcu letos zelo pogosto lepo, omamno diši. Letos smo se odločili, da preizkusimo kulinarčne posebnosti našega kraja in recepte pošljemo našim prijateljem v vrtec Libeliče, oni pa nam svoje značilne jedi. Ker pa je teh avtohtonih jedi malo, smo se odločili, da bo vsak otrok prinesel od doma recept in sestavine za različne jedi, ki jih lahko v vrtcu pripravimo. Tako smo septembra narezali in posušili jabolčne krljce in poslali njam, njam paket otrokom v vrtec Storžek in Čriček, mi pa smo se razveselili njihovih sladkih paketov. Vsi pravi kuharji imajo predpasnike in nam jih je sešila mamica Eva, saj vsi vemo, kako pomembna je higiena pri kuhanju. Na obisk smo povabili gospo Mijo Murovec, ki nam je s palčico Robidovko pomagala skuhati jabolčno čežano (recept smo poslali otrokom v Libeliče, ker tam čežane ne poznajo). Poleg pa smo spekli še lešnikove cekinčke po receptu iz otroške knjige Dobrote palčice Robidovke, ki jo je napisala in ilustrirala gospa Mija.

Bližajo se prazniki in spet bomo spekli kaj dišečega, prazničnega. Do konca šolskega leta bomo preizkusili kar nekaj jedi in iz preizkušenih receptov bomo sestavili pravo kuharsko knjigo. Kako napredujemo, vam sporočimo v spomladanskem časopisu. Hvala staršem in kuharici Meti za pomoč, spodbudo in razumevanje.

Vsi malčki palčki in zaposlene delavke VAM želimo lepe, dišeče, zdrave in srečne praznike.

Alenka Jovanovski

Vi sploh ne veste, kako dobri so orehovi rogljički po Dejanovem receptu. Vse smo pojedli.

Mladi gasilci so tekmovali

Gasilska zveza Kokra je 24. oktobra izpeljala gasilsko tekmovanje v gasilskem znanju v kvizu za gasilsko mladino. Organizacijo tekmovanja je prevzelo prostovoljno gasilsko društvo Šenčur, tekmovanje je bilo v tamkajšnji osnovni šoli.

Tekmovanja se je udeležilo 42 ekip od 49 prijavljenih, in sicer 19 ekip mlajših pionirk in pionirjev, 17 ekip starejših pionirk in pionirjev, šest ekip mladink in mladincev. Mladi gasilci so pokazali zelo veliko znanja o požarni varnosti in spretnosti z uporabo gasilske opreme. Reševati so morali teste iz gasilske preventivne, v obliki trditev so morali ugotoviti primere z gasilskega področja in splošnega znanja ter zgodovino gasilstva. V spretnostnem delu pa so morali čim hitreje narediti vsak po en voz (tkalski, jamborski, tesarski in navezavo ročnika), izbrati so morali pravi gasilni aparat (gasilnik z gasilnim prahom, z ogljikovim dioksidom in vedrovko, ki je namenjena gašenju z vodo) za gašenje različnih požarov bencina, drv in elektromotorja. Preizkusili so se še v kratki vaji sklapljanja cevi na trojak in poznavanju gasilskega orodja ter opreme v temi poišči svoj par.

V skupini mlajših pionirk in pionirjev so zasedla prvo mesto ekipa Prebačevo-Hrastje, drugo mesto ekipa Trboje in tretje mesto Voklo. V skupini starejših pionirjev in pionirk je prvo mesto osvojila ekipa Prebačevo-Hrastje, drugo mesto ekipa Preddvor in tretje mesto

Jezersko. V skupini mladincev in mladink so zasedla prvo mesto ekipa Voklo, drugo mesto ekipa Jezersko in tretje mesto Visoko - Milje. Župan občine Šenčur Miro Kozelj je najboljšim tekmovalcem podelil medalje.

Prvi dve uvrščeni ekipi v vsaki skupini sta se uvrstili na regijsko tekmovanje Gorenjske, ki je bilo novembra osnovni šoli Naklo. V skupini mlajših pionirk in pionirjev sta izmed 20 ekip zasedli 9. mesto ekipa Trboje, 11. mesto pa ekipa Prebačevo-Hrastje, najboljši pa so bili

gasilci iz Poljan. V skupini starejših pionirjev in pionirk sta izmed 20 ekip zasedli 4. mesto ekipa Preddvor, 19. mesto pa ekipa Prebačevo-Hrastje, najboljši so bili iz PGD Koprivnik. V skupini mladincev in mladink sta izmed 19 ekip zasedli 11. mesto ekipa Jezersko, 17. mesto pa ekipa Voklo, najboljši pa so bili mladi gasilci iz PGD Hrušica.

Predstavniki komisije za mladino v GZ Kokra: Zdravko Žagar

Dolga je še pot

O delu Prostovoljnega gasilskega društva Jezersko v letu 2009

Spomladi in sedaj že v pozni jeseni nam je največ preglavic povzročil močan veter, ki se vse pogosteje pojavlja v naši dolini. Nudili smo pomoč pri odstranjevanju podrtih dreves in pokrivanju gospodarskih poslopij in hiš. Vse več je vremenskih nevšečnosti in katastrof. V smislu tega je bilo jeseni v Solčavi podpisano pismo o nameravanem tesnejšem sodelovanju in pomoči med visokogorskimi občinami.

Spomladi smo s pomočjo GZ Kokra organizirali orientacijski pohod gasilske mladine. Zastopani smo bili z osmimi ekipami ter dosegli nekaj rezultatov do tretjega mesta, ostale ekipe so bile solidne. GZ Kokra nam je izrekla pohvalo za zelo dobro organizacijo tekmovanja. Mladi so se jeseni pomerili še v kvizu, mladinci so se uvrstili na regijsko tekmovanje. V gasilskih veščinah so se pomerili tudi člani in veterani. Rezultati so spodbudni - sredina nastopajočih ekip. Prisotni smo tudi na vseh prireditvah, akcijah v občini in na vajah s sosednjimi društvi.

Rdeča nit dogajanja v društvu pa je nabava nove avtocisterne. V okviru tega smo od jeseni 2007 do sedaj pri poseku lesa opravili že 500 ur. Pri tem delu nam priskočijo na pomoč tudi nekateri občani, ki niso člani društva. Zahvaljujemo se jim za njihov trud, kakor tudi vsem ostalim občanom za darovane prispevke. Nekaj denarja se je zbralo tudi iz naslova dohodnin, ki ga v vsakem primeru pobere država. Od dobre volje posameznika je odvisno, komu ga podari. Hvaležni bi vam bili, če nam tudi v prihodnje nakažete ta del dohodnine. Trudimo se, da denar dobimo tudi iz različnih organizacij in ministrstev. Preko poznanstev smo tako v zadnjem hipu pridobili nekaj sredstev od Ministrstva za obrambo. Finančni plan izpolnjujemo nekoliko pod pričakovanji, vendar še vedno v mejah planiranega.

Za nakup avtošasije je bil potreben javni razpis. Pripravo, objavo in vse ostalo v zvezi s tem nam je vodilo podjetje Altus, ki je svoje delo zelo korektno opravilo, ter nam znesek za opravljeno delo ovrednotilo kot dotacijo. Izbran ponudnik je bil AC Intercar Ljubljana. Avto smo septembra naročili v njihovi poslovalnici v Koprju. Dobavni rok je 15. januar 2010. Po ogledu sedmih proizvajalcev nadgradenj gasilskih vozil pa smo kot najboljšega po kvaliteti in nam cenovno dosegljivega izbrali podjetje WEBO-EURO GEVE iz Ilirske Bistrice. Stvar se premika, vendar je še dolga pot do uresničitve naših oziroma skupnih želja. Verjetno za koga te obrazložitve niso pomembne. Vendar glejte - več se bomo pogovarjali o zadevi, bolj nam bo vse skupaj jasno. Tako bo manj nesporazumov, slabe volje in ne nazadnje odvečnih besed. Nekateri nam pogumno stojijo ob strani, nekateri malo manj. Upam pa, da v novem letu vsi skupaj slavimo zmago.

Voščilo

Prihaja novo leto. Preteklost mrtva je za nami, prihodnost v naših je močeh. Želimo lepe božične praznike, obilo zdravja in miru, saj le tako lahko upamo na uresničitev naših želja. Naj izkoristimo priložnost in se vam že vnaprej zahvalimo za prispevke ob novoletnem koledarju.

Z lepimi pozdravi, vaše gasilke in gasilci PGD Jezersko!

Grad, vinogradi, potovanja z vlaki in potem na kolo

Včasih sanjaš dolgo o krajih, ki jih nisi še videl, o doživetjih, ki še niso tvoja, o izkušnjah, ki te še niso srečale. Žive sanje namišljenih pokrajin: morda že pozabiš, od kod in čemu sploh, a so tu. Že leta sem si želela obirati grozdje v Franciji: predstava o delu pod jesenskim soncem in v glasni družbi ima svojo privlačnost, moja francoščina je klicala k obnavljanju in mitu o francoskem *joie de vivre* sem podlegla že v najstniških letih, čarobnosti zgodbic polne preteklosti pa še prej. In glej, letošnja pomlad je prinesla obljubo, da ustrežem željam otroka v sebi in jih doživim. Grad, vinogradi, potovanje z vlaki in kolo za izlete: s takim načrtom sem konec julija šla na pot.

Okoljevarstvena kombinacija vlaka in kolesa

A pot se da načrtovati le kot sosledje krajev in naslovov: doživetij in srečevanj z novim pa ne. Vedno je drugače, kot si si predstavljal ... Moja okoljevarstvena kombinacija vlaka in kolesa se ni izkazala za najbolj posrečeno. Vlak seveda je super: ne prestavi te tako brutalno iz ene kulture v drugo kot letalo, ni ti treba vstopati v prometni kaos kot z avtomobilom, v nasprotju z avtobusi se med vožnjo lahko sprehaš in ne spiš ves polomljen. Le s kolesom, ki naj bi ti omogočil nekaj avtonomije na poti, je križ: komaj kak vlak ima predelek za kolo. Na običajnih vlakih za tako velik tovor ni prostora: na hodniku se ljudje spotikajo čezenj, v kopeju sem ga morala obesiti nad sedež, na TGV-ju so me zaprli v kazenski vagon takoj za lokomotivo in mi zaračunali kazen. In najslabše: vseskozi me je bilo strah, da mi na naslednji vlak sploh pustili ne bodo.

In kolo samo? Popolno presenečenje! S seboj sem ga vzela, da bi si iz Bordeauxa lahko šla pogledat ocean, se ga dotaknit, ker se ga še nikoli nisem. Kratak izlet mi je tako ugajal, da sem šla potem s kolesom tudi do gradu v Dordogni in kasneje čez Centralni masiv do vinogradov na severu Lyona. Namesto nekaj popoldanskih odkrivanj sem tako prekolesarila dobrih 900 kilometrov: nekaj obupno dolgih cest, spet drugič tako polna pokrajina in dan tako dolg, da me je zvečer od jutranjega izhodišča

Po domače ...

V mladih letih je na Kranjskem kot pestrina služila teta Johana z Jezerskega. Hudo mušna gospodinja jo je nekega dne tako mimogrede vprašala, če doma res pravijo "kuj pridem". Johani se je zazdelo, da takšno govorjenje ni dovolj nobel in je brez obotavljanja šla na nastavljene limanice z odločno trditvijo: "Pr' nas ne, kuj zraven pa!"

Ana Bizjak

Chateau de Jumilhac

ločilo več kot sto petdeset kilometrov. Si pač sam, le dežela ob poti in nebo nad glavo ter cesta, ki si te podaja - kaj drugega bi počela, kot šla še malo naprej?

Kulinarična in druga doživetja

Prvi postanek sem naredila v pokrajini Dordogni. Dežela slovi po kulinarčnih posebnostih in je za pariško regijo pokrajina z najgostejše raztresenimi v nebo kipečimi starinami. Živela sem pri grofovski družini in v zameno za štiri ure dela na dan dobivala hrano in prenočišče. Čez teden sem prebivala v gradu: spala in kuhala sem si v renesansi, popravljala okna v petnajstem stoletju in se na vsake toliko sprehodila po srednjem veku ... Najbolj impresivni so bili pozni popoldnevi, ko so turisti izginili, večerni ogledi se pa še niso začeli: edino takrat, ko sem se z vrtov vračala skozi kleti v novejšo prostore, mi je včasih korak preveč votlo zadonel v tisto mrzlo, stoletij polno samoto ... Konci tedna so bili pa drugačni: družini, ki me je gostila, sem se pridružila v mali poletni rezidenci in se pustila razvajati gostoljubju in sadovom francoske kuhinje. Navdušila me je, povsem. Noben obrok ni le ena jed: vsaj pet jih je, vsakič. Polno okusa prav tako vsakič - tudi takrat, ko mi ni bil všeč. Gosja pašeta in tartufi me niso ravno prepričali, sem pa vinu odkrila nove dimenzije, siri so me pa sploh povsem prevzeli. In obredje ob mizi: vsako jed, od salame do sliv, je bilo treba uživati s priborom - razen kruha, ki si ga lo miš z rokami. In podajanje krožnikov: nikoli nobeden ne vstane in se stegne čez drugega po hrano, ampak prosi zanjo. Zanimivo učinkuje to: prisili te na nek način, da hrani posvetiš čas in da zares opaziš ljudi, s katerimi ješ ...

Naslednja postaja: slavni francoski vinogradi - izkušnja dela z zemljo, kjer ti delo obrodi vidne užitne sadove. Bilo je ... predvsem manj bukolično, kot sem si vnaprej predstavljala.

Trta tam je visoka komaj do kolen in hrbet ti prve dni hoče iztrgati iz telesa in tudi delo pri avgustovskih 35 stopinjah Celzija ni ravno uživanje na jesenskem podeželju. Utelešenje garanja, pa vendar ... Nepozabno. Igra saksosofona takrat, ko popoldanska vročina da dihati le s pol zavesti, priklanjanje v znoju, razposajeno tekmovanje med trganjem, neposrednost večernih debat in ozračje praznika, ki je prepleteno z delovno prisilo: impresivna mešanica, ni kaj! In na obzorju se je pokazal Mont Blanc: prvi znanilec doma po tednih ravnine.

Sama na kolesu

Zadnje impresivno srečanje na tem pohajkovanju srečanje s samoto na poti: dnevi po mojih željah, a brez poznanih ljudi. Z radovednostjo, a brez domačnosti vsaj skupnega jezika. Sama v novem mestu sredi noči, kamor te naplavi vlak, železniška postaja se pa zapre in na stopnicah spredaj že prve četrt ure dobiš prijazno ponudbo za gram haša ... Sama na kolesu, ko se noči, brez šotora in je edino prenočišče v radiju dveh ur zaprto, pa ti v baru ponudi spanje na blazini v skladišču sanitetnega materiala, tamle čez cesto ... Na koncu se mi kak dan sploh ni več ljubilo govoriti, tako prazno so včasih zazveneli stavki. V tujem jeziku se še zares skregati ne moreš, na tako dolgi poti to ubija!

Izkušnje same mi pa ni žal: na pot greš, ker si misliš, da boš doživel, česar doma ne moreš. In več ali manj doživiš, seveda. Vrneš se pa drugačen le za stvari, ki jih odtlej na novo opaziš. jim pustiš, da (p)ostanejo del tvojega izkušanja sveta, tistega iz dneva v dan. Potovanje po svetu, ki ni tvoje domače dvorišče, te prisili, da ljudem zaupaš: v okolju, ki ti še ni rutina, bi drugače ne zbral volje, da zjutraj vstaneš in greš spet nekam, kjer je vse le še bolj novo. Že zaradi tega je vredno iti. Mar ne?

Anja Karničar

Delovni dan ata Milana

V torek, 1. decembra, smo se na pokopališču v Ravnem poslovili od našega ata, Milana Koširja. Pred petinpetdesetimi leti se je priženil na našo Jenkovo kmetijo. Opisala vam bom, kakšen je bil njegov takratni delovni dan.

Vstal je ob pol šestih, zakuril v štedilnik in postavil nanj posodo z mlekom, da se je skuhalo za zajtrk. Na rob posode je naslonil zajemaliko, da mleko ni prekipelo.

Potem je šel na ovčjak in prinesel mrvo za ovce. Mrvo je dal še konjema in jima počistil gnoj. Nato je prinesel deset košev mrve kravam in zvozil gnoj iz hleva. (Pomisli - deset košev zjutraj in zvečer. To je dvajset košev na dan. V enem letu je to sedem tisoč tristo košev! In to je delal najmanj štirideset let!) Takrat je prišla mami s toplo vodo iz kuhinje, umila kravam vimenta in potem sta oba ročno pomolzla šest do osem krav. Mami je šla potem v kuhinjo, ata pa je odvezal vsako kravo posebej, da je šla ven h koritu pit vodo. Napojil je še konja, ovce in spustil kure iz kurnika. Potem so pozajtrkovali.

Sledilo je krmljenje prašičev in odstranjevanje gnoja iz svinjaka. Čez dan je pripravljala drva za kuhinjo in kmečko peč, namešal je mrvo in otavo za krave, s konjema je vozil domov drva, polleti mrvo in otavo, vozil gnoj na travnike, oral njive, pozimi oral sneg ... Zvečer je bilo treba spet postoriti vse delo pri živalih. Vsak dan, brez izjeme! To je pri kmečkem delu najbolj utrudljivo. Samo ob nedeljah si je po kosilu vzel čas za počitek pri peči v "hiši".

Človek bi pomislil, da bo taka utrjena kmečka grča živela sto let. A Bog ima svoje načrte in ata je neozdravljivo zbolel. Pol leta se je poslavljaval od nas in nam zaupal marsikatero življenjsko modrost.

Ata, hvala ti za vse!

Hčerka Mija Murovec

Zdravstvena delavca ponujata pomoč starejšim

"Sva zdravstvena delavca, zaposlena v Kliničnem centru Ljubljana. Kot najino dopolnilno dejavnost vam ponujava nego in pomoč na domu. Osebna nega, pomoč pri dajanju zdravil, varstvo, pomoč pri izvajanju vsakodnevnih življenjskih aktivnosti ... Ljudem v različnih starostnih obdobjih, onemoglim in invalidom pomagava na strokoven, prijazen in hkrati profesionalen način," sporočata dva mlada zdravstvena delavca, ki ju lahko za več informacij pokličite: Janko Rebolj 040/187 135 in Katarina Šket 040/849 669. D. Ž.

Odšla si!

Odšla si na pragu pomladi,
ki si jo imela tako rada
in si jo vsako leto težko čakala.
Se spomniš, kaj si mi rekla lani?
Da te spomladi ne bo več med nami.

Odšla si!

Pravzaprav si že dolgo odhajala
in se poslavljala.
Vem, da ti je tam - v neskončnosti bolje,
da si, bi rekla, boljše volje,
tam je največje in najlepše obzorje.

Odšla si!

Ida, tam ni trpljenja,
ni tistih bolečin, ki bi drezale vate
in ti krotile še tisto malo spanja.
Tam je mir, neskončen mir,
tam je nebeška domovina.

Odšla si!

Prav zares si odšla in me pustila samo,
z mojo žalostjo in bolečino.
Vsak korak, vsaka misel mi je zdaj odveč,
Ida, zato, ker te nimam več.

(sestra Lonca Š.)

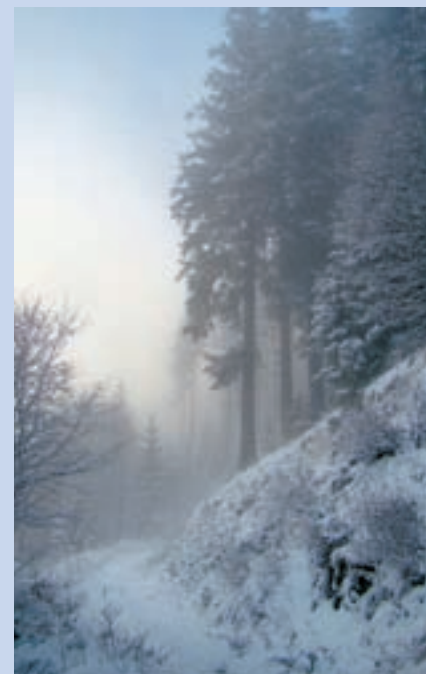
Poslovili so se ...

"Kot rosa v mrazu, otrpnila je solza v
negiben kristal.

Veter solze suši in raznaša pesem
bolečine."

Letos so za vedno odšli naši občani: Jakob Šenk, Avgust Perat, Ida Šavs, Marija Parte, Jože Piskernik, Ana Šinkovec, Marija Markič, Stanislav Naglič, Alojzij Mavrič, Venceslav Krč in Maksimiljan Košir.

Umrlim časten spomin!

Sobivanje s prostoživečimi živalmi pozimi

”Ta sneženi” meseci so tudi za vse prostoživeče živali najtrša preizkušnja leta. Verjamem v vaš tankočuten odnos do narave!

V odnosu do narave in posebej do živali je najpomembnejša naša notranja pravičnost in razumevanje naravnih procesov. Poznavanje potreb živali. Živali v vsem svojem hotenju želijo zadostiti nagonu po prehranjevanju in nadaljevanju vrste. Vse njihove poti, počivališča, medsebojni boji, vodenje mladičev, organiziranosti tropov, oglašanje ... zato, da obstanejo.

Živali ob nižjih temperaturah in visokem snegu potrebujejo predvsem Mir. (Ob tej želji se tudi ljudje zavemo, da smo zgolj ena živalskih vrst.) Ob mrazu potrebujejo več energije za ohranjanje telesne temperature, visok sneg jim otežuje gibanje in prekrije še tiste redke rastline, na katere so se prilagodile za svoj obstoj. Zimska dlaka in več podkožne tolšče zagotavlja njihovo preživetje. Vodeče samice ure dolgo z lastno temperaturo pomagajo mladičem. Vsaka motnja v okolju, kjer želijo prezimiti, pomeni za njih nekakšen stres. Vedno se mu poizkušajo izogniti z begom. Kam, koliko časa, bo tam dovolj hrane, zavetja, bodo mladiči vzdržali ...? Ob takšnem begu izgubijo veliko energije, neredko pri divjadi opazimo sledi pljučnice, ki je lahko posledica intenzivnega gibanja, ko žival na to ni bila pripravljena.

- Za vse živali naše doline (in precejšnje število ljudi) lahko naredimo veliko uslugo, če zmanjšamo hrupnost novoletnega navdušenja.

- Imejmo naše pse v vidnem območju. Njihov nagon po plenu se prebudi še bolj intenzivno, če opazijo, da lahko ulovijo žival v visokem snegu.

- Turni smučarji se ob vzponih in spustih zadržujemo v ozkih koridorjih. Naše ”špure” (Goli vrh, Komatevra, Visoki vrh, Mali vrh, Pristovski Storžič) potekajo v širšem območju zimovališč parkljuste divjadi in nekaterih ptic.

- Vožnjo s prevoznimi sredstvi v naravnem okolju omejimo na zmerno.

Zimovališča so območja, ki ponujajo živalim (sorazmerno za letni čas) dovolj hrane, toplote, miru, preglednosti, zaščite. Različne vrste v različnih strukturah in številu. Pojavljajo se tudi v naši neposredni bližini; v vrtovih, sadovnjakih, na kompostih, jeleni so se prilagodili in če je stiska velika, od-

Gams s posebnimi roglji

prejo balirano seno. Takšnemu približevanju človeškim bivališčem botruje njihova stiska. In kojih opazimo? Ali vemo, da so v bližini? **Ravnamo tako, da se ne počutijo ogrožene!** Izjema bo verjetno lisica ali kuna v kokošnjaku.

Lovci bomo poskrbeli za dodatno krmljenje predvsem jelenjadi, ki je v naši dolini dobro zastopana. Njihovo prezimovanje v sestojih večjih in manjših tropov pomeni potencialno nevarnost za objedanje in lupljenje drevesnih vrst. S

privabljalnimi krmišči zmanjšamo njihov vpliv na okolje, da lastnikom gozdov ne povzročijo prevelikih škod.

Smernice sonaravnega gospodarjenja z divjadjo prepovedujejo krmljenje srnjadi.

Nekatere ptice nam delajo družbo preko cele zime, če je le ”ptičja piča” na voljo. Veliko vas je, ki jih pridno krmite, tudi za osebno razvedrilo.

Božičnega miru Vam in vsej dolini, Sreče v letu 2010 želim.

Lovski čuvaj Davo Karničar

Iz dela Lovske družine Jezersko

Upravni odbor je 22. novembra sklical posvet, na katerega je Lovska družina Jezersko povabila vse kmete, ki imajo na območju lovišča svoje kmetijske in gozdne površine.

Udeležba je bila žal skromna, starešina LD Jezersko **Franci Ekar** pa je navzoče seznanil z izvajanjem lovsko gospodarskega načrta in drugimi aktivnostmi. Lovska družina na plan odzema iz lovišča ne more bistveno vplivati. Za lovsko leto 2009 ji je bil določen naslednji plan odzema najpomembnejše divjadi (izgube + odstrel): 44 srnjadi, 34 jelenjadi in 37 gamsov. V planu je določeno spolno razmerje (približno pol ženskih in pol moških osebkov) ter starostna struktura. Ob koncu novembra je LD Jezersko izpolnila plan odzema srnjadi več kot 90 odstotkov, slabše je pri jelenjadi (manj kot 70 odstotkov), lov na gamsa pa decembra še intenzivno poteka. Ocena je, da bo plan najtežje doseči pri jelenjadi, kot enega večjih razlogov pa jezerski lovci vidimo v močnem pritisku ostalih obiskovalcev lovišča (gobarji, izletniki, planinci, sprehajalci s psi ...), zaradi katerih jelenjad izstopa večinoma v nočnih urah. Na hudo vznemirjenost jelenjadi kaže tudi zelo šibak jelenji ruk v letošnjem letu. Starešina je kmete tudi seznanil, da je UO LD Jezersko obravnaval pritožbo lastnika zemljišča o vožnji

lovcev z motornimi vozili zunaj prometnic in sklenil, da svoje člane opozori, da je taka vožnja izrecno prepovedana. Izjema je odvoz uplenjene divjadi, pri čemer je potrebno storiti vse, da so poškodbe na zemljišču in travinju minimalne. V primeru gradnje preže je potrebno predhodno pridobiti soglasje lastnika. Divjad se ne sme iztrebljati na kmetijskih površinah, ob cestah in stezah, vampi pa se morajo diskretno pokriti z listjem, travo ali vejami, da so na voljo mesojedim divjim živalim.

LD Jezersko je letos pristopila k Zvezi lovskih družin Gorenjske in pričakuje, da bodo tako informacije in relacije z Lovsko zvezo Slovenije teklo hitreje in bolj transparentno. Starešina je kmetom tudi razložil, da je ob predhodnem pregledu s strani veterinarja možen odkup divjačinskega mesa za javno ali zasebno porabo ter jih seznanil, da je Lovski dom pod Turni za člane LD Jezersko odprt vsako nedeljo dopoldan, vanj pa so toplo vabljeni tudi kmetje. Tako kot vsako leto bo 26. decembra tudi letos tradicionalna ”Štefanova jaga”. Lovci LD Jezersko si želimo tvornega sodelovanja z domačini, zato bomo veseli vsake pohvale, pripombe ali nasveta.

Upravni odbor Lovske družine JEZERSKO

Kalijo se že novi tekmovalci

Turno smučanje je na Jezerskem že dolgo uveljavljena dejavnost. Sedaj se kalijo že novi tekmovalci.

Več kot 15 let pa se s to športno zvrstjo Jezerjani ukvarjamo tudi tekmovalno. V pretekli sezoni sta člana našega odseka (TTSO Jezersko) dokazala, da se z voljo in trdim delom da doseči vrhunske rezultate na mednarodni ravni. Na največjih tekmovanjih sta se redno uvrščala med petnajsterico, celo deseterico.

Da se pod Grintovci že kalijo novi tekmovalci in ljubitelji turno-smučarske dejavnosti, dokazujeta (med drugimi) najmlajša člana odseka; Anja in Urh, ki sta v spodnjih odstavkih na kratko predstavila sebe in svoj pogled in ambicije v tekmovalnem turnem smučanju.

Urh Karničar, 14 let: "Hodim v 9. razred v OŠ Matije Valjavca Preddvor. Zelo rad grem na športno igrišče, kjer se družim s prijatelji in igramo košarko ali nogomet. Smučam tudi alpsko, saj tovrstna aktivnost sovпада s turnim smučanjem, ker mi da potrebno smučarsko podlago. Za turno smučanje sta me najbolj spodbudila brat in oče, saj se oba že nekaj časa udeležujeta tekmovanj doma in v tujini. Med poletjem so moji treningi, na račun počitnic, rednejši kot jeseni in spomladi, ko je moja pozornost usmerjena tudi v šolo. A kadar je volja, treningi ne izostajajo preveč. Prejšnjo sezono sem se tekem udeleževal zaradi nabiranja izkušenj, a mi je že takoj uspelo doseči nekaj dobrih rezultatov. Letos je moj cilj doseči dober rezultat v slovenskem pokalu, oziroma ponoviti rezultate iz lanske sezone, saj je konkurenca vsako leto hujša. Podobne načrte imam za prihodnost, ko si želim zmagati med mladinci, kjer letos tekmuje še moj brat Žan, ki je zadnji čas v mladinski kategoriji skoraj nepremagljiv. Tekmovanje v turnem smučanju mi je všeč predvsem zato, ker je zelo raznoliko. Zaostanek lahko nadoknadiš s spustom, če si do-

ber pri menjavah, lahko tudi tam pridobiš veliko časa. Všeč mi je tudi to, da tekme potekajo po gorah in hribih. Seveda pa mi je dejstvo, da se pozimi, za razliko od poletnega planinarjenja, z vrha lahko odsmučam, še posebej pri srcu."

Anja Stenovec, 15 let: "Lani sem zaključila osnovno šolo, zdaj pa šolanje nadaljujem na Gimnaziji Kranj. Na žalost mi šola vzame kar veliko časa, toda kar težko si predstavljam dan brez kakšne športne aktivnosti. Poleg turnega smučanja rada smučam tudi alpsko, planinarim, plezam, tečem, kolesarim ... Da pa bi poleg šole in športa lahko počela še kaj drugega, mi na žalost prevečkrat zmanjka časa. Še pred dobrima dvema letoma o turnem smučanju nisem vedela prav veliko. Toda vse več ljudi me je nagovarjalo, naj združim znanje alpskega smučanja ter kondicijsko vzdržljivost ter se preizkusim v turnem smučanju. Tako sta me Drejc in Polona peljala na Pristovski Storžič in kmalu za tem sem se nad tem športom zelo navdušila. Moram priznati, da se je družini sprva zdel ta šport zelo nevaren, toda kmalu so me začeli podpirati in mi stali ob strani. Čas in količina treningov sta odvisna predvsem od časa, ki mi ostane poleg šolskih obveznosti. Tako izkoristim vsako prsto minuto in jo posvetim treningu. Treninge torej opravljam običajno 4-5-krat na teden v zimskem času, poleti pa kakšnega manj, toda časovno daljše, saj kondicijo nabiram s hojo po naših prelepah hribih. Seveda ne morem mimo zahvale Anžetu Šenku, ki vsak teden skrbi za program mojih treningov. Zaenkrat sem na turno-smučarske tekme hodila samo zaradi užitka, toda zavedam se, da je prišel čas, da se začnem boriti tudi za rezultat. Zato imam letos v načrtu, da

Anja in Drejc

se čim bolj približam vrhu najboljših slovenskih turnih smučark. V naslednjih letih, ko si pridobim zelo potrebne izkušnje, pa je za enkrat moj največji cilj sam vrh, torej prvo mesto v slovenskem pokalu. Če je po eni strani tekma skorajda trpljenje in velik napor, se lepota turnega smučanja skriva v zasneženem visokogorju, ko si vzameš čas za razgled in uživanje v sončnem zimskem dnevu. Prav poseben užitek pa daje tudi smučanje po naravnih neobdelanih belih strminah. Pri turnem smučanju so mi najbolj všeč prav ti spusti po celem snegu. To je skoraj nekaj čisto drugega kot smučanje po poteptanih urejenih smučiščih. Sicer sem potrebovala kar nekaj časa, da sem se na takih terenih popolnoma sprostita, toda sedaj mi je to postalo velik užitek.

In končno je zapadlo tudi nekaj snega, zato smo ga že izkoristili za prvi snežni trening v tej sezoni. Upam, da ga bo kaj kmalu zapadlo še dovolj in da se turno smučarska sezona lahko resnično začne!

Rekordno število intervencij

V letu, ki ga počasi zaključujemo, smo jezerski gorski reševalci kar dvanajstkrat pohiteli na pomoč. Desetletno povprečje za naše društvo je manj kot deset akcij na leto. Rekordno število reševanj pa beležijo tudi druge reševalne enote, saj je slovenska GRS opravila letos kar 375 intervencij. Največ reševanj smo do sedaj opravili leta 2007 in sicer 349. Letos je bilo zares lepo poletje in s tem odlični pogoji za bolj množičen obisk naših gora, kar posledično prinese tudi več nesreč in reševalnega dela. Sezono smo začeli z nevarnim reševanjem v Babi, kjer so nam ves čas grozili plazovi, ki so odnesli in poškodovali dva alpinista. Na poznospomladanskem snežišču je zdrsnilo planinki. Zabeležili smo kar tri hujše poškodbe gležnja ob zdrsu v slabih vremenskih razmerah. Gobar si je zlomil nogo. Skupaj z vodniki reševalnih psov GRZS smo iskali preminulega sokrajana. Dva alpinista sta potrebovala pomoč na isti dan ob padcu v plezalnih smereh visoko v severni steni Kočne in Grintovca. Ob koncu poletne sezone je nesrečno planinko zadel kamen nad Štularjevo planino, pri čemer je utrpela težke poškodbe glave in hrbtenice. Na reševanja smo bili letos dobro pripravljene. Poleg petih novih reševalcev, ki so letos spomladi zaključili zahtevne izpite, je bilo leto namenjeno t. i. obnavljalnemu izpitu. Po rednih tečajih in usposabljanjih smo opravili obnavljalne izpite iz letne tehnike reševanja, nudenja prve pomoči in osnovnih postopkov pri reševanju s helikopterjem.

Drejc Karničar, predsednik GRS Jezersko

Gorski reševalci na Velikem vrhu

Modro je zavarovati vse, kar vam je pri srcu. Pravočasno in premišljeno.
In varno, saj vam ob strani stoji dobra zavarovalnica.

Varno, zdravo in srečno 2010!

Pe Kranj, Kidričeva 2, Kranj, T 04 28 170 00, F: 04 28 170 10